

Що містить ваш мобільний телефон? Хіба тільки контакти? Чи ще численні світлини, музику, відео, документи, важливі записи? Телефон може розповісти про свого господаря дуже, дуже багато...

Нью-йоркський аеропорт, у центрі заповнена кав'ярня, переддень Різдва... Дві незнайомі людини зіштовхуються й випадково переплутують свої телефони. Тепер у Медлін мобільник Джонатана, а у Джонатана — телефон Медлін... Помилка відкриється, коли вони вже будуть по різні боки земної кулі. Але інформація, яку вони дізнаються з телефонів, змусить їх купити квитки на літак і вирушити назустріч одне одному та власній долі...

Поклик янгола

ГІЙОМ М'ЮССО

ГІЙОМ М'ЮССО

Поклик янгола

ЩАСТЯ ПРИХОДИТЬ ДО ТИХ, ХТО НА НЬОГО ЧЕКАЄ

www.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-9304-8

9 789661 493048

КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

ГІЛОМ
МЮССО

Поклик янгола

ГІЙОМ
МЮССО

Поклик янгола

РОМАН

ХАРКІВ КЛУБ
СІМЕЙНОГО
2015 ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.133.1
ББК 84.4ФРА
М98

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Висловлюємо особливу подяку
літературному агенту Анастасії Лестер
за допомогу у придбанні прав на публікацію цієї книги

Усі права захищені

Перекладено за виданням:
Musso G. L'Appel de l'ange : Roman / Guillaume Musso. —
Paris : XO Éditions, 2011. — 396 p.

Переклад з французької *Ксенії Єрмолаєвої*

ISBN 978-966-14-9304-8 (укр.)
ISBN 978-2-84563-517-3 (фр.)

© XO Éditions, 2011
© Sophie Griotto, обкладинка,
2015
© Nemiro Ltd, видання українською мовою, 2015
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», переклад та художнє оформлення, 2015

Берег надійніший, але я люблю боротися
з хвилями.

Емілі Діккінсон

Пролог

Мобільний телефон?

Спочатку ви не бачите, в чому справді полягає його користь, але, щоб не здаватися зовсім уже відсталим, купуєте собі простеньку модель із базовим пакетом. Попервах ви деколи здивовано помічаєте, що трохи заголосно розмовляєте в ресторані, в потязі чи на терасі кафе. Так, насправді, це настільки практично та заспокійливо, коли до родини чи друзів у будь-який час можна дотягнутися голосом. Як і всі, ви навчилися писати смс, тицяючи в маленьку клавіатуру, і звикли відправляти їх наліво й направо. Як і решта, ви відмовилися від свого щоденника на користь його електронної версії. Ви старанно занесли до його пам'яті номери телефонів усіх знайомих, родичів та навіть свого коханця. Ви заховали там номери своїх колишніх, так само як і номер своєї кредитки на той випадок, якщо забудете.

Навіть попри світлини жалюгідної якості, ви все одно тепер користуєтеся камерою свого мобільного. Це ж так прикольо, завжди мати із собою смішну фотку, аби показати колегам. До речі, усі роблять те саме. Предмет пасує до епохи: перетинки між особистим, професійним та соціальним життям стають дедалі тоншими. Буденне життя стає дедалі більш терміновим, гнучким, мінливим, що вимагає постійного жонглювання власним розкладом.

* * *

Нещодавно ви змінили свій старенький апарат на більш досконалу модель: маленьке диво, завдяки якому ви маєте доступ до своєї електронної скриньки, можете мандрувати інтернетом та завантажувати сотні додатків. Ось тут ви й потрапили

на гачок. Тут і починається залежність. Немов уживлений у тіло, мобільний стає певним продовженням вас самого, він супроводжує вас скрізь, навіть до ванної чи туалету. Де б ви не були, рідко більш ніж півгодини ви можете витримати, не дивлячись на екран, аби перевірити, чи немає пропущених дзвінків, інтимних або дружніх повідомлень. А якщо пошто-ва скринька порожня, то ви клікаєте, аби перевірити, чи немає якогось листа в стані очікування.

Як улюблена іграшка в дитинстві, телефон додає вам упевненості. Його екран теплий, заспокійливий, гіпнотичний. Він надає змістовності будь-якій ситуації, дарує вам легкість миттєвого зв'язку, що відкриває всі можливі...

* * *

Але одного вечора, повертаючись додому, ви порпаєтеся у кишені, потім у сумці й нарешті усвідомлюєте, що ваш мобільний зник. Загубили? Вкрали? Ні, ви відмовляєтеся в це вірити. Ви знов перевіряєте, звичайно, без жодного успіху, намагаєтеся вмовити себе, що забули його на роботі, але... ні: ви точно пригадуєте, як користувалися ним у ліфті, виходячи з офісу, та — без сумніву — в метро, а потім ще й в автобусі.

Дідько!

Спочатку ви скаженієте через втрату самого апарата, а потім вітаєте себе з приводу того, що підписали ту гарантію на випадок «крадіжки/втрати/поломки», підраховуючи бонусні бали, які з завтрашнього дня дозволять вам отримати нову хай-тек-сенсорну іграшку.

А проте о третій ранку вам усе ще не вдається заснути...

* * *

Ви безшумно підводитеся, аби не розбудити чоловіка, що спить поруч.

На кухні, в шафі нагорі, ви шукаєте стару розпочату пачку цигарок, що заховали колись на чорний день. Витягаєте одну... та супроводжуєте її склянкою горілки.

От лайно...

Ви сидите, скоцюрбившись на своєму стільці. Вам холодно, бо ви не зачинили вікно через запах цигарок.

Ви перелічуєте все, що було в тому телефоні: кілька відео, із п'ятдесят фото, історія пошуків в інтернеті, ваша адреса (у тому числі й код дверей у під'їзді), адреса батьків, номери людей, яких би там не мало бути, повідомлення, з яких можна здогадатися, що...

Не будь параноїком!

Ви робите ще одну затяжку та ковток спиртного.

На перший погляд начебто немає нічого насправді компрометуючого, але ж ви знаєте, яким оманливим може бути той перший погляд.

Що вас бентежить, то це те, що апарат міг опинитися у руках когось, хто має лихі наміри.

Ви вже шкодуєте про певні фото та розмови. Минуле, родина, гроші, секс... Якщо добре пошукати, той, хто прагне вам нашкодити, точно матиме чим розбити ваше життя. Ви жалкуєте, але жалем тут уже не допоможеш.

Оскільки ви вже тремтите від холоду, доводиться підвестися, аби зачинити вікно. Притулившись лобом до шибки, ви роздивляєтеся рідкі вогники, що все ще сяють серед ночі, сповіщаючи, що десь на іншому кінці міста хтось, можливо, припав очима до екрана вашого телефону, із насолодою досліджуючи тіньові зони вашого особистого життя та методично порпаючись у нутрощах апарата в пошуках ваших *dirty little secrets*.¹

---

¹ Брудні секретики (англ.). (Тут і далі прим. перекл.)

Частина перша

Кіт і Миша

1

Обмін

Він із тих істот, яким долею судилося зустрітися.
Де б вони не були. Куди б не прямували.
Одного дня вони зустрінуться.

Клоді Галле

Нью-Йорк Аеропорт імені Джона Кеннеді За тиждень до Різдва

ВОНА

— А потім?

— Потім Рафаель подарував мені каблучку з діамантами від Тиффані та зробив пропозицію.

З телефоном біля вуха Медлін тинялася уздовж панорамних вікон, що виходили на летовище. За п'ять тисяч кілометрів звідти, в своїй маленькій квартирці на півночі Лондона, її найкраща подруга нетерпляче слухала детальну розповідь про романтичну втечу до Великого Яблука¹.

— То він насправді використав усі засоби! — констатувала Джуліан. — Вікенд на Манхеттені, номер у «Волдорфі», прогулянка в кареті, пропозиція в найкращих традиціях...

— Так, — раділа Медлін. — Усе було ідеально, як у кіно.

— Може, трошки занадто ідеально, ні? — підколола її Джуліан.

— Ти можеш мені пояснити, як щось може бути «надто» ідеальним, пані скептик?

---

¹ Велике Яблуко (*англ.* Big Apple) — одна з назв міста Нью-Йорк.

Джуліан незграбно спробувала вийти з незручного становища:

— Я хочу сказати, що, можливо, трохи бракувало спонтанності? Нью-Йорк, Тиффані, прогулянка під снігом та каток у Центральному парку... Це трохи передбачувано, трохи штамповано, чи не так?

Медлін іронічно пішла в контратаку:

— Якщо я нічого не плутаю, то Уейн зробив тобі пропозицію, повертаючись із пабу якось увечері добряче напідпитку. Він був переповнений випивкою, наче вагон метро в годину пік, тому одразу після того, як попросив твоєї руки, побіг блювати до туалету. Чи не так?

— ОК, цей раунд ти виграла! — капітулювала Джуліан.

Медлін посміхалася, наближаючись до зони реєстрації, сподіваючись відшукати Рафаеля серед усього цього натовпу. На початку різдвяних канікул тисячі мандрівників товпилися в аеропорту, що гудів, як той вулик. Деякі з них поспішали до своїх родин, інші вирушали світ за очі в райські куточки світу, подалі від сірості Нью-Йорка.

— Послухай-но, — знов розпочала Джуліан, — ти ж мені так і не сказала, якою була твоя відповідь.

— Ти жартуєш? Звичайно, я відповіла йому «так»!

— І ти його анітрішечки не змусила чекати на твою відповідь?

— Чекати? Джул, мені майже тридцять чотири! Тобі не здається, що я вже досить чекала? Я люблю Рафаеля, ми з ним разом уже два роки й намагаємося завести дитину. За кілька тижнів ми переїдемо в будинок, який обрали разом. Джуліан, уперше в своєму житті я почувуюся захищеною та щасливою.

— Ти так кажеш, тому що він поруч із тобою, чи не так?

— Ні! — вигукнула Медлін сміючись. — Він пішов реєструвати наш багаж. Я це кажу, бо я так думаю!

Вона зупинилася перед кіоском із пресою. Газети лежали впритул одна до одної, а з передовиць виринав безконтрольний світ, який давно віддав у заставу своє майбутнє: еконо-

мічна криза, безробіття, політичні скандали, соціальне напруження, екологічні катастрофи...

— Ти не боїся, що з Рафаелем твоє життя стане передбачуваним? — завдала удару Джуліан.

— Це не є недоліком! — заперчила Медлін. — Мені потрібен хтось надійний, вартий довіри, вірний. Навколо нас усе хитке, крихке та нестабільне. Я не хочу цього в своєму шлюбі. Я хочу повертатися додому ввечері та бути певною, що там панують затишок та безтурботність. Розумієш?

— Гм... — зітхнула Джуліан.

— Ніяких «гм», Джул. Тобі вже час починати турне магазинами в пошуках сукні подружки нареченої!

— Гм, — повторила тим не менш молода англійка, але цього разу скоріш щоб приховати власну розчуленість, аніж передати свій скептицизм.

Медлін подивилася на годинник. Позаду неї на злітній смузі білили літаки, що вишикувалися вервечкою, очікуючи на виліт.

— Добре, давай прощатися, бо мій рейс відлітає о 17.30, а я все ще не знайшла свого... свого чоловіка!

— Твого майбутнього чоловіка... — виправила її Джуліан, сміючись. — Коли ти навідаєшся до мене в Лондон? Чом би не цього вікенду?

— Я б дуже хотіла, але це неможливо: ми сядемо в Руасі дуже рано. У мене ледь вистачить часу на те, щоб заскочити додому та прийняти душ перед відкриттям бутику.

— Ти диви, вона не безробітна!

— Я флорист, Джул! Різдво — це той час, коли в мене найбільше роботи!

— Спробуй хоч поспати підчас перельоту.

— Добре! Я завтра тобі зателефоную, — пообіцяла Медлін перед тим, як покласти слухавку.

ВІН

— Не наполягай, Франческо: навіть мови бути не може про те, щоб побачитися!

— Але ж я лише за двадцять метрів від тебе, внизу ескалатора...

З мобільним біля вуха Джонатан, насупивши брови, підійшов до перил, що нависали над ескалатором. Унизу сходів молода брюнетка з обличчям мадонни розмовляла по телефону, тримаючи за руку хлопчика, закутаного в трохи завелику парку. У неї було довге волосся, джинси із заниженою талією, приталений пуховик та брендові сонцезахисні окуляри у великій оправі, які, наче маска, приховували частину її обличчя.

Джонатан помахав синові рукою, а той тихенько з ним привітався у відповідь.

— Відправ мені Чарлі та забирайся! — наказав він, ледь стримуючись.

Кожного разу, коли він бачив свою колишню дружину, Джонатана охоплювала суміш гніву та болю. Потужне почуття, яке він був неспроможний контролювати, робило його водночас злим та пригніченим.

— Ти не можеш зі мною й надалі так розмовляти! — заперечила вона з ледь помітним італійським акцентом.

— Не смій мене ні в чому повчати! — вибухнув він. — Ти зробила вибір, з наслідками якого тепер маєш змиритися. Ти зрадила родину, Франческо! Ти нас зрадила, Чарлі та мене.

— Не вплутуй у це Чарлі!

— Не вплутувати? А хіба не він має тепер розплачуватися за побиті горщики? Це саме через твої походеньки він бачить батька лише впродовж кількох тижнів на рік!

— Мені дуже шко...

— А літак?! — обірвав він її. — Хочеш, я тобі нагадаю, чому Чарлі боїться літати сам? Через що мені доводиться перетинати всю країну кожні канікули? — спитав він, підвищивши голос.

— Те, що з нами трапилося, це... це життя, Джонатане. Ми з тобою дорослі, і тут немає хорошого з одного боку та поганого з іншого.

— Але суддя чомусь вважав не так, — зазначив він, відчувши раптом страшенну втому, натякаючи на вердикт судді

під час розлучення, що був не на користь його колишньої дружини.

Замислений, Джонатан дивився на летовище. Було лише 16:30, але вже зовсім незабаром стемніє. На освітлених злітних смугах стояли великі транспортні літаки в очікуванні команди на зліт із диспетчерської вежі, аби попрямувати до Барселони, Гонконгу, Сіднея, Парижа...

— Так, досить уже, набалакались, — знов заговорив він. — Заняття в школі розпочинаються 3 січня, я тобі поверну Чарлі напередодні.

— Добре, — згодилася Франческа. — І останнє: я купила йому мобільний. Хочу мати змогу зв'язатися з ним у будь-який час.

— Жартуєш?! Про це не може бути й мови! — вибухнув він. — У дитини не має бути мобільного в сім років.

— Такі речі обговорюються, — заперечила вона.

— Якщо обговорюються, то ти не мала вирішувати таке самотужки. Можливо, колись ми ще повернемося до цієї розмови, але зараз ти забираєш собі той гаджет та нарешті відпускаєш Чарлі до мене!

— Гаразд, — тихо здалася вона.

Джонатан перегнувся через перила та примружив очі, аби побачити, як Чарлі віддає Франчесці маленьку кольорову слухавку. Потім хлопчик поцілував свою маму й непевними кроками рушив до ескалатора.

Джонатан посунув кількох подорожан, аби одразу ж підхопити сина нагорі.

— Привіт, тату!

— Привіт, малий, — вимовив він, стискаючи Чарлі в обіймах.

ВОНИ

Пальці Медлін бігали по клавіатурі з шаленою швидкістю. Вона роздивлялася вітрини магазинчиків *duty free*¹, майже

¹ Duty free (*англ.*) — магазини безмитної торгівлі в аеропортах.

Зміст

Пролог	6
--------------	---

Частина перша Кіт і Миша

1 Обмін	11
2 Separate Lives	22
3 По секрету	36
4 Різниця у часі	45
5 You've got mail	52
6 Нитка	62
7 Занепад Лемперера	74
8 Ті, кого ми любимо	86
9 Добре захищена таємниця	95
10 Життя інших	100
11 Розслідування	109

Частина друга Справа Еліс Диксон

12 Еліс	115
13 Дні невдач	124
14 Найближчий ворог	129
15 The girl who wasn't there	138
16 Коробка	140
17 Чорна орхідея	143

18	Під гіпнозом	157
19	Перетнутися шляхами	162
19	**	169
19	**	182
19	***	185
20	Живцем	187
21	The wild side.	189
22	Манчестерський привид.	203
23	Двостороннє дзеркало	214

Частина третя

Один за одного

24	Що мертві лишають живим	227
25	Місто, що ніколи не спить.	231
26	Дівчина з очима Модильяні	242
27	Полонянка	246
28	Франческа	254
29	Янгол у пеклі.	263
30	Прихований бік Місяця	267
31	На ворожій території	278
32	Правда про Денні Дойла	285
33	Свідки.	289
34	The Girl in the Dark.	296
35	На останньому подиху	305
36	Finding Alice	315
37	Лихоманка в крові	326
38	Little Odessa	335
	Епілог	341
	Подяки	345
	Місця та люди...	346
	Посилання	347

Літературно-художнє видання

МЮССО Гійом
Поклик янгола

Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *О. О. Григор'єва*
Редактор *Г. В. Пагутяк*
Художній редактор *Н. В. Переходенко*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *Н. Я. Радченко*

Підписано до друку 07.08.2015. Формат 84х108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Literaturna». Ум. друк. арк. 18,48.
Наклад 5000 пр. Зам. №

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.tornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб
“Клуб Сімейного Дозвілля”»

61140, м. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київська філія

04073, м. Київ, просп. Московський, 6, кімн. 35,
тел. +38 (067) 575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеська філія

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109
тел. +38 (067) 572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua

«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001

Мюссо Г.

М98 Поклик янгола : роман / Гійом Мюссо ; пер. з фр. К. Єрмолаєвої. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2015. — 352 с.

ISBN 978-966-14-9304-8 (укр.)

ISBN 978-2-84563-517-3 (фр.)

Хто знає, чи була то випадковість, чи, може, то янголи покликали їх обох... Медлін і Джонатан зіштовхнулися в аеропорту Нью-Йорка. Про цю зустріч можна було б легко забути, якби не одне: випадково вони переплутали мобільні телефони. Цікавість взяла своє: кожен із них занурився у пам'ять чужого телефону, намагаючись зазірнути в життя незнайомої людини. Але таємниці, які вони дізнались, змусили чоловіка й жінку терміново взяти квитки на літак і ступити крок назустріч одне одному...

УДК 821.133.1
ББК 84.4ФРА